

Det talte ord gælder

Tak for ordet og samrådsspørgsmålet, hvor jeg er blandt andet er blevet bedt om at redegøre for, hvad jeg forstår ved integrationsbegrebet.

Som det fremgår af målene for regeringens integrationspolitik arbejder vi bl.a. gennem integrationsindsatsen for at øge beskæftigelsen blandt nye medborgere, løfte uddannelsesniveaueet blandt nydanske børn, styrke ligestillingen mellem kønnene, bekæmpe social kontrol og for at forebygge parallelle retsopfattelser og kriminalitet.

Integrationspolitikken afspejler dermed, at regeringen mener, at beskæftigelse, uddannelse, aktiv deltagelse i civilsamfundet, men også respekt og efterlevelse af de demokratiske grundprincipper og frihedsrettigheder, er udtryk for vellykket integration.

Derudover er det vigtigt at understrege, at integration er en gensidig forpligtelse, der baserer sig på de fællesskaber, der holder Danmark sammen.

Det indebærer, at vi skal sørge for, at fællesskaberne er åbne for nye borgere, og vi skal som samfund sikre, at der ikke er barrierer, der står i vejen for nye borgeres fulde og ligeværdige deltagelse i alle aspekter af samfundslivet.

På den anden side skal man som ny borger i Danmark – uanset baggrund – være parat til at bidrage og til aktivt at indgå i fællesskabet på de præmisser, herunder demokratiske principper, der gælder her. Muligheder og ansvar går hånd i hånd.

Jeg vil således gerne gøre det klart, at integration, som jeg ser det, er vejen til et samfund, hvor flest mulige er selvforsørgende og i beskæftigelse eller er i gang med at tage en uddannelse. Integration er endvidere vejen til et samfund, hvor alle bidrager til fællesskabet som aktive medborgere og bakker op om vores demokratiske principper.

Lad mig uddybe, hvorfor lige netop beskæftigelse, uddannelse og aktivt medborgerskab er et udtryk for vellykket integration.

Hvis vi starter med arbejdsmarkedstilknytningen. De danske arbejdspladser er et af de væsentligste sociale fællesskaber, vi har. Det er derfor utrolig vigtigt, at nye medborgere bliver en del af disse fællesskaber, hvilket også er en af årsagerne til, at regeringen har iværksat en række omfattende reformer på beskæftigelsesområdet.

Arbejdsmarkedets parter peger på, at den største barriere for at komme i arbejde er manglende uddannelsesmæssige forudsætninger og mangelfulde dansk kundskaber.

Vi skal derfor sikre, at nye medborgere hurtigst muligt lærer dansk. Gode danskundskaber er en forudsætning for at klare sig på arbejdsmarkedet, for at tage en uddannelse, men også for at være i stand til aktivt at tage del i sociale fællesskaber.

Vi skal også fokusere på at styrke det aktive medborgerskab. Det kan vi bl.a. gøre ved at blive bedre til at udnytte det potentiale og de ressourcer, der ligger hos de frivillige kræfter i civilsamfundet til at skabe netværk for vores nye medborgere. Og så skal vi sikre os, at der er sammenhæng mellem de kommunale indsatser og det frivillige arbejde, så de frivillige indsatser understøtter den øvrige indsats fx med at hjælpe vores nye medborgere med at lære dansk, komme i arbejde og få børnenes hverdag i daginstitutionen og skolen godt i gang.

Det er netop omdrejningspunkterne i strategien "Civilsamfundet bygger bro".

Det er derfor meget vigtigt, at nye medborgere lærer dansk, kommer i arbejde og tager aktivt del i det lokalsamfund, de bor i. Dette er vigtige indikatorer i forhold til, om integrationen lykkedes. Men uddannelse, arbejde og deltagelse i civilsamfundet er ikke nogen garanti for integration. Nye medborgere skal opleve anerkendelse og lige muligheder for at deltage. Samtidig skal alle borgere i Danmark værne om det demokratiske samfund og bakker op om de grundlæggende demokratiske værdier, der gælder her.

Der er således også et værdimæssigt aspekt af integration. En vellykket integration indebærer, at alle borgere skal anerkende lighed mellem kønnene, og at alle skal have retten og friheden til at vælge sin egen ægtefælle. Udviklingen i disse aspekter følger regeringen tæt i Det nationale integrationsbarometer.

Det er vigtigt for regeringen at sikre ligestilling mellem kønnene, og at ingen underlægges social kontrol og undertrykkelse fra deres familie eller som følge af traditioner eller kulturelle vaner.

Vi skal derfor sætte tidligt og forebyggende ind over for alle former for social kontrol og andre æresrelaterede, herunder religiøst betingede, konflikter. Af samme grund har vi i satspuljekredsen derfor lavet en ambitiøs strategi mod æresrelaterede konflikter, som vi er i fuld gang med at udmønte. Det er et arbejde, som jeg er meget optaget af.

Vi kommer ikke udenom, at der – desværre – er grupper af borgere i Danmark, som vender samfundet og demokratiet ryggen, og som udviser samfundsnedbrydende adfærd. Mennesker som ikke vil integreres, og som ikke vil være en del af det danske samfund. Og her taler vi både om højreekstremistiske, venstreekstremistiske og militant islamistiske grupperinger.

Det er selvfølgelig ikke acceptabelt. Vi skal derfor med alle midler bekæmpe antidemokratiske og intolerante kræfter – uanset hvor de

stammer fra – som forsøger at skabe splittelse eller had og utryghed. Derfor arbejder regeringen også konsekvent med forebyggelsen af ekstremisme og radikalisering.

Dette leder mig frem til den anden del af samrådsspørgsmålet: Hvorvidt radikaliserede unge er et udtryk for vellykket integration?

Inden jeg besvarer denne del af spørgsmålet, vil jeg dog gerne først fortælle, hvad regeringen forstår ved begrebet radikalisering.

I regeringens arbejde med forebyggelse af ekstremisme i forhold til såvel højreekstremistiske, venstreekstremistiske og militant islamistiske grupperinger, betragtes radikalisering som en proces, hvor en person accepterer ekstremismens idéer og eventuelt tilslutter sig en antidemokratisk eller voldelig ekstremistisk gruppering.

Med ekstremistiske idéer menes forenklede verdensopfattelser og fjendebilleder, manglende respekt for menneskers frihed og rettigheder, intolerance over for andres synspunkter og ønsket om at ændre samfundsordenen med brug af udemokratiske eller voldelige midler.

Som jeg også tidligere har gjort klart, siger det sig selv, at radikaliserede personer ikke er velintegrerede og en aktiv del af det danske samfund, da de netop ikke accepterer de grundlæggende demokratiske spilleregler og demokratiske principper, som gælder i det danske samfund.

Som jeg også har nævnt, er det netop helt afgørende, at alle borgere støtter op om de demokratiske regler og frihedsrettigheder, som er fundamentale for vores fællesskab.

Derfor prioriterer regeringen, som nævnt, forebyggelsen af radikalisering og ekstremisme. Det sker blandt andet ved at klæde frontmedarbejdere på til at kunne identificere, når unge er i risiko for at blive lokket ind i antidemokratiske og ekstremistiske grupperinger og til straks at sætte ind med den rette indsats.

Samtidig skal vi sikre, at de unge bliver modstandsdygtige over for ekstremistisk propaganda. Det skal vi blandt andet gøre ved, at de unge får en god uddannelse og får en grundlæggende kritisk sans og reelt oplever at høre til i det danske samfund.

For at vi skal lykkes med at bekæmpe radikalisering, er det vigtigt, at arbejdet med at forebygge radikalisering er baseret på viden. Det er netop også baggrunden for, at regeringen har taget initiativ til en national og grundig kortlægning af antidemokratiske og ekstremistiske miljøer i Danmark.

Spørger har i det stillede samrådsspørgsmål, som vi drøfter her i dag, ligeledes spurgt ind til regeringens nationale integrationsbarometer. Det er jeg glad for, for jeg vil meget gerne fortælle om regeringens mål for integrationsområdet.

For mig som integrationsminister er det helt afgørende, at vores integrationsindsatser er effektive, og derfor er det nødvendigt at måle på, hvordan vi lykkes med at imødekomme de udfordringer, der er på området. Ligesom vi måler på effekten af andre sociale indsatser.

Af den grund lancerede regeringen i november 2012 et integrationsbarometer, hvor vi netop synliggør regeringens ambitiøse mål for integrationsindsatsen og endvidere følger udviklingen af målene for indsatsen år for år.

I integrationsbarometret arbejdes der med ni forskellige mål. Disse ni mål fokuserer på: arbejde, uddannelse, danskkundskaber, medborgerskab, ligebehandling, selvbestemmelse, forsørgelse, udsatte boligområder og kriminalitet.

Det nationale integrationsbarometer giver os således svar på, hvordan det går med integrationen på en række centrale områder. Men det er også klart, at et sådant integrationsbarometer ikke kan dække alle de udfordringer, der findes på integrationsområdet. Men det er ikke det samme, som at det ikke er relevant at måle på netop de ni områder, som det nuværende integrationsbarometer dækker.

Her er det også vigtigt for mig at sige, at Det nationale integrationsbarometer selvfølgelig ikke står alene. Regeringen følger op med viden og undersøgelser, hvor det er relevant. Som eksempel har jeg allerede

nævnt Den nationale kortlægning af antidemokratiske og ekstremistiske grupperinger, ligesom regeringen til næste år igangsætter to forskningsprojekter under Den nationale strategi mod æresrelaterede konflikter.

Men regeringen igangsætter ikke kun nye undersøgelser og forskningsprojekter, vi henter også vores viden om udfordringerne på integrationsområdet i undersøgelser, som allerede foreligger. Og regeringen arbejder ikke mindst for at imødekomme de udfordringer, som den eksisterende viden viser os hen imod.

En undersøgelse fra 2011 har blandt andet vist os, at en del af de unge nydanskere reproducerer normer, hvor social kontrol, ære og manglende ligestilling mellem kønnene er fremherskende. Undersøgelsen viser, at ca. halvdelen af de 15-20 årige med ikke-vestlig baggrund oplever, at de ikke må have en kæreste, og at ca. en fjerdedel af dem frygter, at familien vil vælge en ægtefælle til dem mod deres vilje.

En anden undersøgelse fra 2011, som blev gennemført af SFI, viser os blandt andet, at der i nogle sammenhænge kan opstå en række udfordringer mellem dansk retspraksis og muslimsk praksis omkring indgåelse og ophævelse af religiøse vielser.

Det er blandt andet med baggrund i disse undersøgelser, at regeringen har taget initiativ til både strategien mod parallelle retsopfattelser og Den nationale strategi mod æresrelaterede konflikter.

Afslutningsvis vil jeg gerne opsummere, at integration, som jeg ser det, er vejen til et samfund, hvor flest mulige er selvforsørgende og i beskæftigelse eller er i gang med at tage en uddannelse. Men integration er også vejen til et samfund, hvor alle bidrager til fællesskabet som aktive medborgere og bakker op om de demokratiske principper og frihedsrettigheder, som er gældende i Danmark.

Tak for ordet.